

Ergoterapie jako součást podpory rozvoje motorických dovedností

Ergoterapie:

- Je terapie motoricko-intelektuálních funkcí a sociálních schopností.
- Léčba využívající pracovních činností k dosažení vyššího stupně, reedukace funkcí organismu.
- Obecný cíl: dosažení samostatnosti v osobním, sociálním a pracovním životě.

Hlavní ergoterapeutické cíle:

- určení funkční kapacity jedince,
- určení schopnosti sociální adaptace (pracovní i osobní=sebeobsluha),
- základem je proces učení: pokusem, omylem a vedením,
- vedení = ergoterapeut minimalizuje chaotickou fázi, zdokonaluje zpětnou vazbu.

Hlavní úkoly:

- Senzomotorická funkční terapie.
- Trénink kognitivních funkcí.
- Trénink soběstačnosti.
- Trénink v domácím prostředí.

Ergoterapie – metody:

Vybíráme podle toho, o které smysly se při instruování výkonu dítě opírá:

- instruování smyslové: pohyb provádíme přímo s dítětem, opíráme se o senzomotorické spoje,
- instruování technické: usměrňování, dopomáhání a řízení pohybu speciálními pomůckami, nástroji,
- postup celistvosti: *dítě napodobuje předvedený pohyb, opakováním, pokusy a omyly pohyb zlepšuje,*
- analytický postup: *od celistvého výkonu postupně pohyb zpřesňujeme,*
- syntetický postup: *výkon předem rozčleníme na jednotlivé navazující prvky, na pohybové fáze, jednotlivé kroky musí odpovídat poškození dítěte.*

Ergoterapeutická stimulace motoriky:

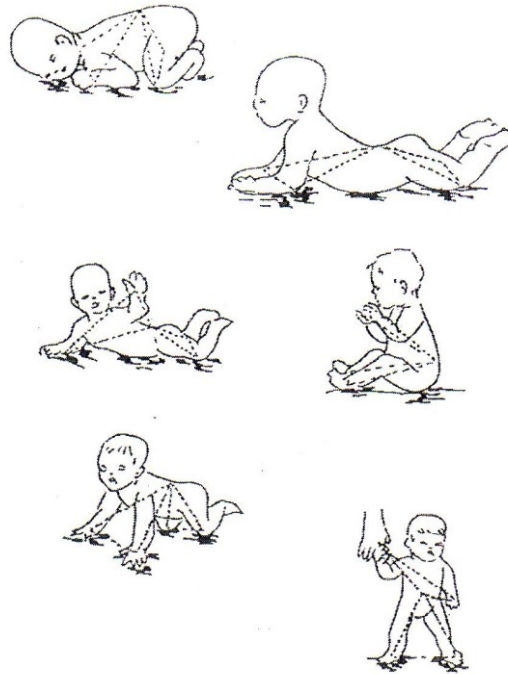
Stimulace reflexních pohybů orálních:

- dotekové podněty rtů a jazyka, podráždění způsobují reflexní odpovědi,
- stimulační zóny: kombinovaná stimulace motorických bodů,

Stimulace k zaujetí vzpřímené polohy:

- osvobozuje HKK, ruce se stávají manipulačním orgánem,
- vzpřímená poloha rozšiřuje zrakový obzor = zaujetí vertikální polohy pomocí fixací, opěrek, speciálních židlí, vozíků, křesílek, polohovadel,...)

Model trojúhelníků podle Castillo Moralese:
Změna tělesných trojúhelníků v průběhu vývoje:

Rozvíjení jemné motoriky, pohybů manipulačních a sebeobslužných:

- průběh se liší podle stupně poškození,
- cílené pohyby, sevření, třesení, tlučení, mačkání, hnětení, přemísťování, tahání, kladení, podávání, stavění, krouživé pohyby klikou, čárání, uchopování,
- využívání rytmických nástrojů, pomůcek – patenty, zipy, knoflíky,..

Zásady ergoterapeutické praxe:

- odborná pomoc, vytyčovat cesty ke zlepšení stavu,
- neomezujeme se jen na postižený orgán těla, současně hledáme náhradní pomoc u zdravých orgánů, využíváme kompenzačních pomůcek a technických opatření,
- metody respektují specifika vývoje a vycházejí z psychologie dítěte,
- nutný individuální přístup, respektovat věk, vyspělost, druh a stupeň postižení.